

Zlatomisnički jubilej Franje kard. Šepera

U subotu 7. rujna o. g. kardinal dr. Franjo Šeper proslavio je 50-obljetnicu misništva. U tom svečanom času bio je okružen biskupima zagrebačke metropolije, crkvenim dostojanstvenicima i vjernim pukom koji je ispunio zagrebačku katedralu.

Sadašnji zagrebački nadbiskup msgr. Franjo Kuharić ovako je ocrtao životni put slavljenika, svog prethodnika na nadbiskupskoj stolici.

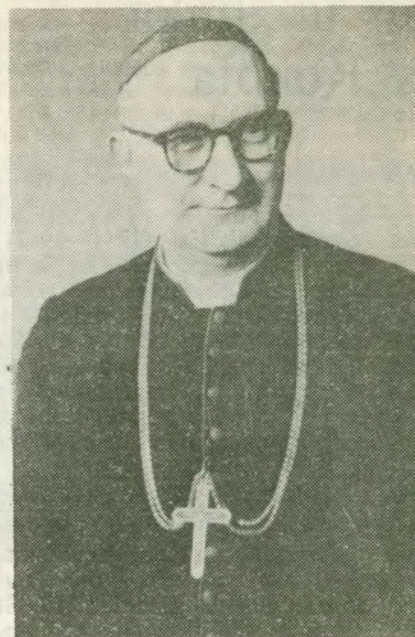
»I nigdje na svijetu ne biste mogli s toliko osjećaja, s toliko srca slaviti svoju zlatnu misu, kao baš ovdje u svojoj katedrali. Vi ste kroz 70 godina građanin grada Zagreba. Došli ste u ovaj grad kao dječak od 5 godina. Tu ste polazili gimnaziju i maturirali. Tu ste osjetili poziv da podete tim putem posebnog izabranja, ali i posebnih odgovornosti, tu ste proživjeli i najveći dio svoga svećeništva — punih 37 godina. Ovdje u Zagrebu bili ste vjeroučitelj, rektor Bogoslovnog sjemeništa i župnik u župi Krista Kralja, nadbiskup koadjutor nadbiskupu Stevincu, zatim zagrebački nadbiskup i kardinal. Ovdje ste, rekao bih proživjeli najsrdajnije godine svoga svećeništva. Onda Vas je Sveti Otac pozvao u Rim, u sveti grad. Upoznao Vas je za vrijeme Koncila. Djelovali ste u pripravnim komisijama, zatim za vrijeme zasjedanja. Sveti Otac Pavao VI. vidio je Vašu razboritost, Vašu mudrost, Vašu teološku sigurnost i želio Vas imati kraj sebe. Tako je hrvatski narod po prvi puta u povijesti u Vama darovao sveopćoj Crkvi i rimskom biskupu najbližeg suradnika.« No kardinal nije zaboravio hrvatsku Crkvu ni nakon svog odlaska u Vječni Grad, nego pažljivo prati zbivanja u domovinskoj Crkvi. Rado je navraćao, posebno kao Papin izaslanik prigodom velikih vjerskih svečanosti: Marijanski i Mariološki kongres — Zagreb, Marija Bistrica, 1971; Solin, 1976; Nin, 1979.

Institut za crkvenu glazbu i »Sv. Cecilija« posebno rado ističu i njegovu neprestanu brigu za napredak crkvene glazbe. Već kao rektor Bogoslovnog sjemeništa u odgoju bogoslova pridavao je veliko značenje učenju crkvene glazbe. Pokazao se kao ljubitelj i dobar poznavalac gregorijanskog korala. Kao zagrebački nadbiskup brine se istim marom da pjevanje na župama napreduje, ali u skladu s crkvenim zakonima.

Obnovio je Dijecezanski odbor za crkvenu glazbu kojem je za predstojnika postavio mo. Albe Vidakovića. Više puta osobno je prisustvovao sjednicama Odbora.

Određio je da se svake godine u župama nauče nove liturgijske popijevke koje je Odbor preko Službenog lista zagrebačke nadbiskupije dostavio svim župnim uredima. Njegovom zaslugom osnovane su u raznim centrima nadbiskupije žarišne župe u kojima se najprije provodilo pravo liturgijsko pjevanje, a poslije se to širilo na susjedne župe.

Pažljivo je pratio tečajeve za sestre orguljašice što ih je organizirao Dijecezanski odbor za crkvenu glazbu. U svom pismu Odboru od 18. VIII. 1958. piše: »... Pjevanje pod misom ima biti u skladu s djelovima mise. Na ovo valja osobito paziti kod pjevanja koje prati tihu misu.« A godinu dana kasnije, 18. VIII. 1959, opet piše Odboru »Sistematskim odgovorom onih kojima je povjereno crkveno pjevanje, doći ćemo sve bliže idealu da crkveno pjevanje bude u pravom smislu liturgijsko i u skladu s intencijama

Franjo kard. Šeper

Crkve i tako ispuniti svoju liturgijsku i pastoralnu zadaću.«

Upozoravao je svećenstvo da ne uvodi strane popijevke nego da gaje domaću pučku popijevku. 30. VII. 1964. izdaje naredbu o traženju odobrenja za crkvene kompozicije: »Stoga se upozorava da se sve crkvene kompozicije prije štampanja ili umnožavanja imaju dostaviti Nadb. duhovnom stolu, koji će zatražiti mišljenje Dijecezanskog odbora za crkvenu glazbu.« Poznavajući probleme i odnose orguljaša i župnika na terenu u Okružnici o Suradnji pastoralnog svećenstva i crkvenih orguljaša od 14. X. 1959. upozorava: »Zato će biti potrebno da se pastoralno svećenstvo: a) upozna s najnovijim propisima Crkve. c) Da se časnim sestrama orguljašicama dade sva moralna i materijalna potpora u njihovu radu, omogućiti im vrijeme za vježbanje radi vlastitog usavršavanja i vrijeme za vježbanje vjernika i pjevačkog zbora, d) da u skladu s postojećim propisima sudjeluje pri izradi pjevačkog repertoara i nadzire njegovo dostojno izvođenje u crkvi, e) da na teret župske blagajne pribavi potrebni materijal za pjevanje i sviranje, te se pobrine za nužne popravke na orguljama ili harmonijama.«

Prigodom otvaranja Instituta za crkvenu glazbu u svom pismu od 15. IX. 1963. Dekanatu Rkt. bogoslovnog fakulteta između ostalog piše: »S osobitim zadovoljstvom pozdravljam otvaranje i početak rada Instituta za crkvenu glazbu, koji će od ove akademske godine uz već postojeći Katehetski institut, djelovati kao sastavni dio Rkt. bogoslovnog fakulteta... U ovo koncilsko vrijeme... ne mogu, a da i u ovoj činjenici, činjenici naime da su baš sada sazreli svi uvjeti za otvaranje jednog ovakvog Instituta... ne vidim utjecaj Providnosti Božje i prve plodove nastojanja da se i pomoću ovog Instituta počnu što prije i što temeljitije ostvarivati zaključci Koncila o svetoj liturgiji i svetoj glazbi.«

Za sve što je učinio za napredak liturgijske glazbe Institut za crkvenu glazbu i uredništvo *Sv. Cecilije* izriče zlatomisniku srdačnu hvalu i mole Boga da i dalje njegov život i rad bude na korist sveopće Crkve a posebno Crkve u Hrvatskoj.